

Revoluția de la 1821

Introducere

Revoluția de la 1821 condusă de Tudor Vladimirescu a fost unul dintre evenimentele care au marcat începutul procesului de renaștere națională a României. Revoluția a avut cauze naționale, economice și sociale și, deși a fost în cele din urmă înfrântă, a adus în atenția cancelariilor marilor puteri europene situația din Principatele Dunărene și a determinat Imperiul Otoman să pună capăt domniilor fanariote.

Context

Revoluția română de la 1821 s-a integrat în mișcările generale sociale și naționale care au zdruncinat continentul european de la vest la est, dar și dincolo de Oceanul Atlantic, în America Latină, la granița dintre secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. În toate aceste mișcări revoluționare se disting o serie de țeluri comune – libertate, independență și unitate națională – stimulate și promovate în toată lumea de Revoluția americană de la 1783 și de Revoluția franceză de la 1789, dar prezente și în *Supplex Libellus Valachorum*.

Tudor Vladimirescu

Tudor Vladimirescu (sau Theodor, așa cum s-a iscălit întotdeauna) s-a născut în satul Vladimir din Gorj, pe la 1780, (data nașterii încă este subiect de controversă istorică), într-o familie de țărani liberi, cu o bună stare materială. A devenit unul dintre reprezentanții tinerei burghezii aflate în plină ascensiune: a fost arendașul mai multor moșii, vătaf de plai (subprefect) de Mehedinți și a practicat negustoria. A participat la războiul ruso-turc din 1806 – 1812 în fruntea unui corp de panduri olteni, fiind decorat cu ordinul „Sfântul Vladimir” clasa a III-a și înălțat la gradul de locotenent. A călătorit mult în țară și în străinătate, a învățat câteva limbi străine și a legat o strânsă prietenie cu intelectuali ardeleni (Gheorghe Lazăr devenindu-i sfetnic apropiat), prin intermediul cărora a avut acces la lucrările unora dintre corifeii Școlii Ardelene. A dat dovadă de reale aptitudini de comandant și organizator militar, fiind cel care a pus bazele noilor unități de panduri, care trebuiau să devină nucleul „Adunării norodului” – oastea revoluției de la 1821.

Programul revoluției

Telurile revoluției de la 1821 au fost consemnate în diferite acte, începând cu Proclamația de la Padeș și Scrisoarea către Poartă „Cererile norodului românesc” din 23 ianuarie/4 februarie 1821, continuând cu Proclamațiile din 16/28 martie, 20 martie/1 aprilie, al doilea „arzmagzar” către Poartă din 27 martie/8 aprilie și alte scrisori și declarații ale lui Vladimirescu. Din toate documentele reiese că se urmărea realizarea în etape succesive a unor măsuri care să asigure instituirea unei noi ordini sociale și politice și să asigure accesul țării la un statut de mai largă independență.